

[Lykketoft]

virkningerne af omlægning af arbejdsgiverafgift, ikke holdt. De holdt ikke, fordi regeringen ikke fulgte vort råd om en stærkere prisovervågningsindsats i overgangsperioden fra den ene til den anden form for arbejdsmarkedsbidrag.

Det betød så, at den udtrykkelige forudsætning om, at der ikke skulle være noget overhæng på pristallet i forbindelse med nulstillingen, ikke kom til at holde stik, men at vi fik et overhæng på 1,2 point i det gamle pristal, altså 0,7 pct., som vil falde ud af pristalsreguleringen, hvis man vedtager dette lovforslag uændret.

Dertil sagde vi i marts-april måned, at det er brud på de forudsætninger, vi har haft i forhold til pensionisterne, medmindre man gør noget, der redresserer det, og derfor foreslog Socialdemokratiet, at man med virkning fra 1989 lavede en ekstraordinær forhøjelse af pensionisternes personfradrag. Vi fandt, at det alt taget i betragtning var den mest hensigtsmæssige måde at kompensere på i forhold til dette økonomisk forholdsvis overskuelige problem.

Vi har så forstået, at den nye regering kommer med forslag til ekstraordinær forhøjelse af pensionisternes personfradrag. Det ser vi frem til at behandle i Skatte- og Afgiftsudvalget. Forudsat at vi kan blive enige om størrelsen og indretningen af den ekstraordinære forhøjelse af pensionisternes personfradrag, så kan vi leve med – og så mener vi, det er i pagt med de intentioner, der var ved finanslovforliget – at vi har vedtaget reglerne for regulering af de sociale pensioner, og at vi vedtager disse lovforslag, som de er forelagt i forhold til regulering af forskellige offentlige ydelser.

Henning Andersen (KF):

Begge de lovforslag, vi behandler nu, er jo, som det allerede er sagt, genfremsættelser. Ændring af beregning af et reguleringspristal er, som det også er sagt, en konsekvens af den aftale, som blev indgået mellem den tidligere regering, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet om finansloven for 1988.

Forslaget har overvejende betydning for folkepensionsområdet, der især reguleres efter reguleringspristallet. Den eneste konsekvens for pensionisterne af nulstillingen af pristallet er, at dyrtidsportionerne fremover bliver større og kommer med tilsvarende større mellemrum.

Når der på finansloven er aftalt større reguleringer af indkomsterne, er det naturligt at nulstille reguleringspristallet, som det skete i 1963, 1971, 1975 og 1980. Vi kan derfor fra konservativ side give forslaget vor støtte og velvillige behandling.

Det næste lovforslag er en konsekvenslovgivning i forhold til det, vi lige har behandlet. Forslaget er en teknisk opsamling af de områder, hvor en nulstilling af pristallet kræver nye takster i lovgivningen, og også her kan jeg fra konservativ side sige, at vi kan støtte lovforslaget og de konsekvensændringer, der ligger i det.

Rahbæk Møller (SF):

Da vores ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg blot henvise til, hvad hr. Aage Frandsen sagde ved den første behandling, vi allerede har haft, nemlig at SF kan støtte forslaget, hvis der alene er tale om en teknisk omlægning, men at vi naturligvis ikke kan støtte det, hvis pensionisterne kommer til at mangle en dyrtidsregulering under dække af en teknisk omlægning.

Det er siden kommet frem, at det sidstnævnte er tilfældet, og derfor må vi naturligvis vende os imod forslaget, medmindre pensionisterne alligevel får det, som de burde have haft. Hvis det bliver en rent teknisk omlægning, så kan vi støtte lovforslaget.

Hr. Lykketoft var inde på dette problem og den kendsgerning, at der bortfalder en dyrtidsregulering, og nævnte muligheden af i stedet for at give pensionisterne erstatning ved en forhøjelse af personfradraget. Men det er jo ikke alle pensionister, som betaler skat. Der er en gruppe enlige pensionister, som slet ikke betaler skat og derfor ikke får nogen glæde af en forhøjelse af personfradraget. Så det forekommer ikke mig, at det er en tilfredsstillende løsning.

Skrumsager Skau (V):

Som det allerede er nævnt, er lovforslagene jo genfremsættelser, som vi tidligere har behandlet her i salen, og jeg skal henholde mig til det, som jeg sagde under førstebehandlingen dengang. Dog kan jeg se, at der i lovforslag nr. L 14 er sket nogle mindre ændringer. I bemærkningerne står der, at det er en i det væsentligste uændret genfremsættelse, og jeg har prøvet at kigge teksten igennem og har ikke studset over noget i forhold til den, vi behandlede i sidste